

Aan het College van B&W van de gemeente Waalwijk

Waalwijk, 13 maart 2017

Betreft: advies aanpassingen HbH

Geacht College,

U heeft de Sociale Adviesraad Waalwijk op 21 februari verzocht om een advies uit te brengen over de aanpassingen van de Beleidsregels Maatschappelijke Ondersteuning naar aanleiding van de jurisprudentie en de praktijk rondom de Hulp bij het Huishouden.

Hierbij brengt de Raad haar advies uit waarbij zij opmerkt dat als gevolg van het feit dat zij nog in de opstartfase verkeert alsmede de korte tijd voor het uitbrengen van het advies, dit een advies op hoofdlijnen is.

Zij heeft dit gezien de korte aanlooptijd niet kunnen baseren op ervaringen uit de Waalwijkse praktijk maar uitsluitend op basis van de aangeleverde beleidsstukken en gebaseerd op de (landelijke) ontwikkelingen rondom de uitvoering van het beleid bij de Hulp bij het Huishouden.

- De Sociale Adviesraad vindt de keuze om terug te keren tot de situatie van vóór de verordening Wmo 2015 in Waalwijk -en daarmee tot een verruiming van het beleid zoals dat eerst is gevoerd- een verstandige. Per individueel geval dient er een zorgvuldige indicatiestelling te zijn op basis van onderzoek over de specifieke situatie van de individuele zorgvrager. De SAR adviseert dat het College ervoor zorgdraagt dat Team Wijz voldoende c.q. beter wordt toegerust in omvang en kwaliteit om deze beoordeling en gesprekken zorgvuldig uit te voeren gezien het grote belang voor de burger en de grote variëteit van de zorgvragers en hun persoonlijke situatie.
- De Sociale Adviesraad heeft in de stukken die zij toegestuurd heeft gekregen over de voorbereiding van de aanpassingen in de verordening niet aangetroffen op welke wijze de gemeente haar keuze voor 1 van de 3 opties die ambtelijk waren voorbereid, mede heeft afgestemd op input vanuit de (cliënt)-ervaringen met een afweging van de voor en nadelen van de andere opties zoals bijvoorbeeld de variant die in Tilburg is gekozen. Wij adviseren het College haar keuze voor optie 1 scherper te beargumenteren en te onderbouwen. Wij kunnen ons voorstellen dat elementen van optie 2 zoals die in Tilburg functioneert een goede aanvulling kunnen zijn.
- Voor burgers is een goede informatievoorziening en een beroep kunnen doen op cliënt-ondersteuning van groot belang. Uit recente onderzoeken van onder meer de Nationale Ombudsman komt naar voren dat hierin in kwantiteit en kwaliteit nog onvoldoende wordt voorzien. De SAR adviseert om in artikel 5 lid 1 van de Verordening toe te voegen: "Het College draagt er zorg voor dat de cliënt bij dit vooronderzoek wordt geïnformeerd over de mogelijkheid een beroep te doen op de onafhankelijke cliëntondersteuning bij het gesprek zoals bedoeld in artikel 6." Hiermee spoort dit ook met de verwoording in de beleidsregels (2.1.1.) over het gesprek

waar dit wel is opgenomen. De SAR adviseert de gemeente om dat overigens niet alleen in de communicatie rondom “het gesprek” te communiceren maar ook ruim aandacht te geven in de brede communicatie rondom het sociaal domein over deze mogelijkheid.

- In artikel 17 wordt voorgesteld te verwijderen dat de gemeente nadere regels stelt voor de meerkosten van mensen met chronische ziekten en/of langdurige beperkingen. Het voorstel is voortaan uitsluitend te verwijzen naar het armoedebeleid van de gemeente dat in de praktijk al wordt gehanteerd. De SAR maakt bezwaar tegen de connotatie dat het thema van de (soms forse) extra kosten voor mensen met chronische ziekte(n) en beperking(en) om mee te doen in de samenleving per definitie wordt gekoppeld aan armoedebeleid. Naar de mening van de SAR vergt de kwestie van de stapeling van kosten die kan optreden een eigen beoordeling vanuit het perspectief wat nodig is om mee te kunnen doen cq te participeren in de samenleving. Dat perspectief zou los moeten staan van armoede maar houdt wel rekening met de individuele (financiële) draagkracht van mensen met een chronische ziekte en/of langdurige beperking.
- De SAR adviseert om in artikel 7 lid 4 de nieuw voorgestelde formulering dat de burger “van mening is om in aanmerking te komen voor een maatwerkvoorziening” niet te hanteren en de bestaande formulering (“in aanmerking wil komen”) te handhaven. Het gaat in deze niet om een mening maar in het kader van de Wmo om de behoefte van een burger die iets nodig heeft c.q. wil hebben. Het is aan de gemeente vervolgens om hier een besluit over te nemen of die aanspraak gerechtvaardigd is.

Met vriendelijke groet,
Namens de Sociale Adviesraad Waalwijk

J.J.W. van Run
voorzitter